

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยโดยวิธีการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ
กับวิธีการสอนแบบปกติ เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดเกตุประภา**

จิรัชยา สอนพงศ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะหลักภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะหลักภาษาไทยกับวิธีการสอนแบบปกติ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเกตุประภา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะหลักภาษาไทย จำนวน 9 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะ จำนวน 9 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของคำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) การทดสอบ (t-test) แบบ Independent สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

แบบฝึกทักษะหลักภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 79.10/79.50 และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กับนักเรียนที่เรียนจากการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนแบบปกติ

คำสำคัญ

แบบฝึกทักษะ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การสอนแบบปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางด้านวัฒนธรรมแสดงให้เห็นถึงความเป็นชาติไทย นอกจากนั้นยังเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร สร้างความเข้าใจและสัมพันธภาพที่ดีในสังคม อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ พัฒนาตนเอง สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพสร้างความมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัว ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยค่อนข้างน่าเป็นห่วง จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (o-net) โรงเรียน วัดเกตุประภา ปีการศึกษา 2560 คะแนนเฉลี่ย ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนได้คุณภาพใน ระดับค่อนข้างต่ำ มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 45.54 (สำนักงานคณะกรรมการ

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขาดการมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อให้ นักเรียน สามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูควรได้รับการพัฒนาอย่างสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องเน้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด คิดวิเคราะห์ ลงมือทำ และการค้นคว้าหาความรู้มากกว่าการสอนที่มุ่งเน้นเนื้อหาเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย หลักภาษา และการใช้ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเรื่องที่เข้าใจยากและไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนส่วนใหญ่เรียนรู้โดยการจำ ไม่ได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร แตกต่างกันอย่างใด มีความหมายอย่างไร รวมไปถึงให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องตามความหมาย และถูกกาลเทศะ สภาพปัญหาที่ผู้วิจัยพบจากประสบการณ์ การสอนเรื่อง ชนิดของคำคือ นักเรียนไม่พยายามที่จะเรียนรู้และมี ข้ออ้างว่าเป็นคำที่ยากแก่การทำความเข้าใจ ขาดความกระตือรือร้น ทำให้น่าชนิดของคำมาใช้อย่างผิดๆ เนื่องจากไม่ทราบความหมาย ไม่เข้าใจหน้าที่ ในส่วนของปัญหาที่เกิดจากครู คือ ครูผู้สอนจะบอกว่าเป็น เนื้อหาเพียงเล็กน้อยจึงให้นักเรียนอ่านแล้วผ่านเลย ไม่ได้สอนให้รู้ ถึงความสำคัญของชนิดและหน้าที่ของคำ ครูใช้วิธีการเดิม ๆ ครูขาดสื่อการเรียน การสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย ของ หลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเพราะสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 การจัด การเรียนรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้ประโยชน์ใน การแสวงหาความรู้และนำไปใช้ในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป การจัดการเรียนการสอนแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่ครูจัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เพิ่มมากขึ้น โดยกิจกรรมที่ผู้เรียนทำในแบบฝึกนั้น ส่วนใหญ่จะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้ผู้เรียนมีทักษะมากขึ้นเพราะมีรูปแบบที่หลากหลาย การเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด การแยกแยะ การเชื่อมโยงและบูรณาการไปยังวิชาอื่น ๆ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องชนิดของคำ โดยการจัดกิจกรรมการสอนด้วยวิธีการสอนแบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาและเป็นแนวทางสำหรับครู ภาษาไทยในการพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยกับวิธีการสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเกตประภา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้อง นักเรียน 66 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเกตประภา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน กลุ่มทดลอง 15 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 15 คน โดยได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับฉลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่การสอนแบบ 2 วิธี คือ

1.1 วิธีการสอนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย

1.2 วิธีการสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ชนิดของคำ จำนวน 9 แผน รวม 10 ชั่วโมง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทดลองแบบ Randomization

Posttest Only Control Group Designs เป็นแบบการทดลองสองกลุ่ม ซึ่งกลุ่มหนึ่งเรียกว่า กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้ชุดการสอน และอีกกลุ่มหนึ่งเรียกว่า กลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ดำเนินการทดลองโดยครูผู้สอนชี้แจงวิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ พร้อมทั้งชี้แจงจุดประสงค์และเงื่อนไขในการเรียนจากแบบฝึกทักษะให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนจากแบบฝึกทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 เป็นกลุ่มควบคุมที่ผู้วิจัยสอนเองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.2 เมื่อนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ศึกษาเนื้อหาจากบทเรียนแล้วให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ชนิดของคำ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที

2.3 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

การวิจัย การเปรียบเทียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยโดยวิธีการสอนด้วยแบบฝึกทักษะกับวิธีการสอนแบบปกติ เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในบทนี้กล่าวถึงสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยกับวิธีการสอนแบบปกติ

สมมุติฐานการวิจัย คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวก ลบ วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดเกตประภา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 2 ห้อง นักเรียนจำนวน 66 คนและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสหราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 1 ห้อง นักเรียนจำนวน 25 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เป็นนักเรียนโรงเรียนวัดเกตประภา เป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยสอนอยู่ สุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากใช้ห้องเรียนเป็นหน่วย ในการสุ่ม ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 33 คน กลุ่มตัวอย่างสำหรับการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ในชั้น 1:1 และ ชั้น 1:3 เป็นนักเรียนโรงเรียนสหราษฎร์บำรุง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยนำผลการเรียนของปีการศึกษาที่ผ่านมาเป็นเกณฑ์ในการแยกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม (กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน) จากนั้นจับฉลากนักเรียนจาก 3 กลุ่ม กลุ่มละ 1 คน จะได้นักเรียนจำนวน 3 คน (เก่ง ปานกลาง อ่อน) จากนั้นทำการจับฉลากจากนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มอีกครั้งกลุ่มละ 3 คน โดยไม่ซ้ำกับกลุ่มแรก จะได้นักเรียนจำนวน 9 คน (เก่ง 3 คน , ปานกลาง 3 คน , อ่อน 3 คน) กลุ่มตัวอย่างสำหรับทดลองภาคสนาม เป็นนักเรียนโรงเรียนวัดเกตประภา ใช้ห้องเรียนห้องที่เหลืออยู่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 33 คน ซึ่งในห้องจะมีทั้งนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนคละกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 เล่ม มีคุณภาพรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับมากที่สุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 9 แผน มีคุณภาพรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับมากที่สุด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.4 – 0.86 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.16 – 0.96 ซึ่งมีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์มีจำนวน 34 ข้อ และไม่ผ่านเกณฑ์มีจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 25 มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์ มีค่า 0.16 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.915

วิธีการทดลอง ผู้ทำการวิจัยได้แบ่งขั้นตอนการทดลองเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีวิธีดำเนินการ ดังนี้ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดเกตุประภา แล้วบันทึกข้อมูล จากนั้นจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ สอนจนครบทั้ง 9 แผน นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดสอบหลังเรียนกับนักเรียน แล้วบันทึกผล และนำผลการทดสอบก่อนเรียนมาเปรียบเทียบกับผลการทดสอบหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยใช้สูตร E1/E2 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้ t-test แบบ dependent

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะหลักภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 79.10/79.50
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กับนักเรียนที่เรียนจากการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนแบบปกติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 79.10/79.50 กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนเท่ากับ 79.10 หรือมากกว่า แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ มีประสิทธิภาพที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ อย่างน้อยร้อยละ 79.10 หรือมากกว่า แสดงว่าการเรียน โดยใช้ แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยอาศัยจิตวิทยาการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ (Thondike) พร้อมใช้หลักการเสริมแรง เช่น มีในเล่มแบบฝึกทักษะมีสีสันสวยงาม มีรูปภาพประกอบกับเนื้อหา และใช้การเฉลยคำตอบให้ทราบทันที เป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ด้วยนำภาพการ์ตูนมาประกอบ ในแต่ละแบบฝึกทักษะ เมื่อนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระของแต่ละเรื่องได้ง่ายและเร็วขึ้น

บุญเกื้อ ควรหาเวร (2542 :41) ที่กล่าวว่าผู้เรียนจะเกิดกำลังใจต่อการเรียนก็ต่อเมื่อได้รับการเสริมแรงที่เหมาะสมโดยการเสริมแรงจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ละน้อยจนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลลักษณ์ มีทิศ พบว่าแบบฝึกทักษะการคิดคำนวณด้านการคูณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 85.15 / 83.44 และบุญรุ่ง จันทวงษ์วานิชย์ พบว่าแบบฝึกทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหาวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 87.81 / 79.36

จากผลการวิจัย พบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า t เท่ากับ 21.069 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับการสอนแบบปกติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.090 และ 12.818 ตามลำดับ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.900 และ 3.618 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นวิธีที่ใช้หลักการจัดให้ตอบสนองในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ นักเรียนจะสามารถเรียนได้ตามความสามารถ และความสนใจของแต่ละคน และเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับวัยของบุคคลและสถานการณ์ รวมทั้งแบบฝึกทักษะมีกิจกรรมฝึกทักษะที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจมากกว่าจะเข้าใจและสามารถตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้เนื่องจากมีเฉลยคำตอบไว้ในเล่มแบบฝึกทักษะด้วย นอกจากนั้นการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก ยังช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถไปทีละขั้นจนสุดท้ายเกิดทักษะอยู่ในตัวของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชฐิมา กองม่วง (2551) ได้ศึกษาเรื่องความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องทศนิยมและเศษส่วนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนโดยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทศนิยมและเศษส่วนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม สูงกว่าการสอนโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศินี มีคุณ ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการฝึกการแก้ปัญหา สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมครั้งแรก ครูควรอธิบายเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนในการใช้แบบฝึกทักษะให้เข้าใจเสียก่อน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการใช้แบบฝึกทักษะแต่ละชุด
- 1.2 การฝึกฝนแบบฝึกทักษะซ้ำ ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น
- 1.3 การสร้างแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน ต้องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย สามารถกระตุ้นความสนใจ มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และควรมีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 แบบฝึกทักษะที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีสีสันสวยงาม การจัดวางแบบฝึกทักษะแต่ละชุดต่างกัน ทำให้นักเรียนเห็นความแปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา ยังกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการคิด อยากรู้ อยากเห็นในแบบฝึกทักษะต่อไป ความเหมาะสมที่จะนำไปต่อยอดในการจัดการเรียนรู้ได้ดี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะที่มีผลต่อตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ความคงทนในการเรียนรู้ และความคิดเห็นของนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาลักษณะการเรียนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ และในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อทำให้นักเรียนได้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่มากขึ้น และเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วย

2.3 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับวิธีการสอนหรือนวัตกรรมแบบอื่น ๆ เลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความพร้อมของนักเรียน

2.4 ควรมีการเผยแพร่งานวิจัยให้กับเพื่อนครูในโรงเรียน และโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย และทำให้งานวิจัยเกิดคุณค่าและ ประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

ทิสนา เขมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประพันธ์ บุญพิมพ์. (2555, กันยายน-ธันวาคม). การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มี
ตัวสะกดไม่ตรง มาตราของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่าง การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ
STAD กับการเรียนรู้ แบบวัฏจักร การเรียนรู้ (4 MAT),” วารสารมหาวิทยาลัย นครพนม. 2(3) :
96-102.

รักคณา ไชยทอง. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดของคำโดยใช้เทคนิค STAD ชั้น
ประถมศึกษา ปีที่ 6.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2552). นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

_____. (2553). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

สมนึก ภักทิษณี. (2549). การวัดผลทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์.

สมบัติ ทำยเรือคำ. (2547). การวิจัยการศึกษาเบื้องต้น. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุพล วังสินธุ์. (2545, กันยายน). “การเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมใจ,” วารสารวิชาการ. 5(9) : 9-11.

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2549). 19 วิธีการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมการเรียนรู้โดย
แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). รายงาน ผลการทดสอบระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ช่วงชั้นที่2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559. โรงเรียนวัดเกตุประภา : กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย